

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבארו של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנענהניטש
בזרה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בודאפעשט)

גליון ט"ז
בהר-בחוקותי

על פי הבאר

סיפר הרה"ח ר' חיים אלעזר שטערנהעל שליט"א ששמע מאביו הרה"ג ר' יצחק זצ"ל (מח"ס כוכבי יצחק) שהי' בפעסט בשעת המלחמה, וכשפינו הרשעים הדייטשען ימ"ש איזה קברים מביה"ח ובתוכם ציונו הק' של רבינו זי"ע נוכחו הכל לראות דבר פלא מבהיל שגופו הקדוש היה שלם לחלוטין ולא שלטו בו רימה ותולעה ותהום כל העיר (גנזי אור חלק התולדות עמוד נ"ב).

ובספר זכות ימות עולם מובא, שפעם אחת החליטה מועצת העיר בבודאפעסט לפנות ממקומו את בית העלמין זה בו טמון רבינו לצד שאר צדיקים וגאונים, ואחת מחברי המועצה היתה אשה מזרע היהודים שהיו לה קרובים שנקברו שם, ולכן היא עיכבה את ההצעה מלהוציאה לפועל. כך היה כמה פעמים ובכל פעם גברה ידה, עד שבבחירות החדשות לא נבחרה להיכנס למועצה ואז לא היה מי שיעכב הדבר, וחברי המועצה הצביעו פה אחד לטובת ההחלטה. כשהעבירו את ההחלטה לראש העיר שיחתום על זה כנדרש, נפל הקולמוס מידו והוא מת בו במקום, ומאז החרישו מלדבר בעניין זה ולא קידמו ההחלטה.

גם תחת שלטון הקאמאניסטן ניסו השלטונות לפנות את בית החיים לטובת שימוש בשטח למוסד ילדים, תחת הטענה שכבר שנים רבות שאין קוברים שם, ותמורת זה הציעו להנהלת הקהילה דאז ממון רב. הדבר עורר רעש בכל רחבי העולם ובפרט אצל משפחות צאצאי הנקברים שם אך היה תלוי בידם של חברי הקהילה באותו זמן שחלק מהם נטו להסכים לכך, עד שהרב הראשי דאז הר' גראסבערג יצא בנאום חוצב נגד כך, וריגש את חברי הקהילה שהחליטו להתנגד לכך בתוקף, ובית החיים ניצל שוב.

ונתתי גשמיכם בעיתם (ד, י)

יש להבין אמרו גשמיכם, וכי גשמים שלהם הם, והוא לו לומר גשמים,

ונראה לבאר על פי מאמרם ז"ל (יומא נג, ב), רבי חנינא בן דוסא היה קא אזיל באורחא, שדא מטרע עליה, אמר רבש"ע כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער, פסק מיטרא. כי אתא לביתיה אמר רבש"ע כל העולם כולו בצער וחנינא בנחת אתא מיטרא.

וזהו כוונת הכתוב שאמר ונתתי גשמיכם, שמי שעושה רצונו של מקום הרי הגשמים מסורים בידו והם כשלו לעשות בהם כפי רצונו ובקשתו.

(נר אברהם ודגל מחנה יהודה בחוקותי)

ואכלתם לחמכם לשובע (י, ה)

וברש"י, אוכל קמעא והוא מתברך במעיו.

יש לרמוז בזה על דרך העבודה, שאכן האדם נצרך לאכילה כדי לקיים את גופו, ועל כן צריך לאכול כדי שביעה. אך מאידך גיסא בכוח המאכלים גם לגשם את האדם ואם האדם אוכל מותרות ומגשם גופו, אז טורדו מלעבוד את השי"ת כדבעי.

ועל דרך זה יש לפרש דברי הפסוק ואכלתם לחמכם לשובע – היינו שאוכל רק לשובע נפשו ולקיום גופו ולא מותרות, ועי"ז פרש"י אוכל קמעא – רצה לומר כיון שאוכל רק קמעא לצורך חיותו, הוא מתברך במעיו – קאי על השי"ת, היינו שהקב"ה מתברך במעיי האדם כלומר שגם גוף האדם נשאר נעלה ואינו מתגשם ועל ידי כך בכח כל גופו להודות ולהלל ולשבח את שם ה' ולעבדו עבודה זכה.

(נר אברהם בחוקותי)

מבאר הישועות

בשורה טובה הגיעה אל המערכת בשבוע שעבר.

כזכור, הובא פה בגליון י"א בפרשת שמיני סיפור הדברים אודות ז' נשים שבביתם ציפו לישועה קרובה בענייני זיווגים שנסעו למסע תפילה על קברי צדיקים לישועת ילדיהם ולמציאת זיווג הגון בקרוב, ואחת מהנשים הציעה לשפוך שיח על ציון רבינו זי"ע וכן עשו.

לאחר ל' יום בדיוק אירסה אחת את בנה, ולאחר כמה ימים זכתה עוד אחת מהן להביא את בנה בברית האירוסין.

והנה חלפו עוד עשרים ימים מאז, ובסך הכל חמישים יום מהיום שהפילו תחינתם בציון רבינו, ועוד אחת מהם זכתה לבוא בקשרי שידוכין לבנה החשוב.

ונסיים בתפילה שגם שאר המשפחות יזכו לשמחה בביתם בקרוב בזכותיה דאברהם – רבינו זי"ע, שצדיקי דור העבר הפליגו בכוחו הגדול לפעול בעניין זה ובשאר ישועות ורפואות.

רבינו נטמן בביה"ח הארטאדאקסי בבואדא.
לתועלת הנוסעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשביל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי קאפל רייך אבי"ד בודאפטסט, בהמשך בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו
לזכות הניה בת ניחה
לזיווג הגון בקרוב

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו
לזכות מאיר נתן בן גיטל
לרפואה שלימה בקרוב

באר המעשיות

“ **אחר נמכר גאולה תהיה לו** ” (כה, מח)

הצדיק רבי פינחס מקאריץ זי"ע, היה נוהג לרשום בעצמו בכל שנה את רשימת המעמדות של אנשי שלומו.

שנה אחת לקח הרשימה ומחק שמו של אחד מהחסידים, ובמקומו רשם את שם בנו. החסידים התפלאו על כך אבל לאחר זמן הגיעה הידיעה שבאותו זמן נפטר האיש ההוא. אחר זמן מה מחק הצדיק גם את שם בנו שעדיין היה בחיים, ולאחר תקופה שוב החזירו להרשימה.

החסידים שחפצו לדעת מה היה הטעם לכך נסעו למקום מגורי הבן וחקרו אותו על מהלך חייו מאז שנפטר אביו. וכה סיפר להם:

אני עוסק במסחר, ומסחרי הוא עם הפריצים והעשירים. לאחר שמת אבי נתחברתי אליהם יותר ויותר ולמדתי ממעשיהם הרעים, וכך ירדתי מדחי אל דחי עד שנתפקרתי לגמרי רח"ל והשלכתי מאחרי את דרך היהדות מכל וכל. כך חייתי בתאוות ליבי עד שיום אחד, בעודי ישן על מיטתי את שנת הצהריים חלמתי חלום נורא.

והנה בחלומי אני נוסע כדרכי לצורך מסחרי, ואני רעב מאוד אך אין שום מאכל במקום הנסיעה, עד שהגעתי לעיר אחת ומיד נכנסתי לבית המלון וביקשתי שיגישו ארוחתי – תרנגולת מטוגנת בחמאה. קודם שהתחלתי לאכול ברוב חשק ניגש אליי לפתע איש אחד נשוא פנים ואמר לי, יש לי דין ודברים איתך ונלך כעת לדין תורה. עניתי לו, הראה לי איזה שטר חוב ממני ואשלם לך מיד. אך הוא טען ואמר, אף על פי כן, כשאני אומר לך שדין ודברים לי איתך, עליך לבוא עמי אל בית הדין.

ולא יכולתי לסרב לבקשתו כי הדרת פניו ענתה בו שהוא נכבד ביותר, והלכתי איתו. כשנגשנו אל מושב הבי"ד, יצא השמש ואמר כי חברי בי דינא אינם פנויים עתה ונבוא לאחר זמן. חזרתי איפה לאכול ארוחתי אך כשכמעט התחלתי לאכול חזר ובא אליי האיש ההוא ודרש שאבוא איתו לבי"ד. התרגזתי עליו שבוא לטרוד מנוחתי ולהשאירני ברעבונני, אך האיש הפציר בי ושוב לא יכולתי לסרב ונענית לבקשתו.

כשהגענו לבי"ד יצא השמש וחזר ואמר לנו כדברים האלו ואז נתרגזתי וחזרתי למקומי לאכול, ושוב הגיע אליי האיש ואמר לי שבזו הפעם כבר פנוי הבי"ד ושאבוא איתו ונערתתי לו. חזרנו לבית הדין ופתחו לי הדלת ונכנסתי לפנים. ראיתי שעל יד השולחן יושבים רבנים זקנים ומכובדים בעלי צורה ואמרו לי כי נמצא כאן איש אחד שיש לו טענות עליך. תיכף נכנס איש אחד ופירט וסיפר את כל העבירות שעברתי בסתר ובגלוי מעודי ועד היום הזה.

יראה ופחד נפלו עלי וחרדה גדולה אחזתני, ואחד מהזקנים שאל מה יהא פסק דינו, וענו ואמרו כולם פה אחד, ישאר פה. הבנתי עומק כוונתם והתחלתי לבכות ולהתחנן שעודני צעיר לימים ועדיין אוכל לשוב בתשובה שלימה. אך כבר נמסרתי לדין ולא היה מי שיפדני מרדת שחת. ישב שם זקן אחד ואמר, אם הוא מקבל באמת על עצמו לשוב אזי צריכים להחזירו לעולם הזה, והצצתי בפני הזקן וראיתי שהזקן הוא רבנו הקדוש רבי פינחס.

ואיקץ ותיפעם רוחי, ואז חזרתי בתשובה שלימה ועזבתי דרכי הרעים. כך סיפר האיש לחסידים.

חקרו החסידים ובדקו, וראו שבזמן שמחק אותו הרב הקדוש מהרשימה, היה העת שיצא לתרבות רעה, ובעת שהחזירו להרשימה אז היה הזמן שנעשה לבעל תשובה.

(קובץ אליהו)